

Ο περί της Σύμβασης για την Προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης (Κυρωτικός) Νόμος του 1988 εκδίδεται με δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 165 του 1988

ΝΟΜΟΣ ΚΥΡΩΝ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ
ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης για την Προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης (Κυρωτικός) Νόμος του 1988. Συνοπτικός τίτλος.

2. Στον παρόντα Νόμο — Ερμηνεία.

«Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση για την Προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης που έγινε στη Γρανάδα στις 3 Οκτωβρίου 1985, της οποίας το κείμενο από το αγγλικό πρωτότυπο εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πίνακα και η ελληνική μετάφραση στο Μέρος ΙΙ του Πίνακα: Πίνακας
Μέρος Ι
Μέρος ΙΙ.

Νοείται ότι σε περίπτωση αντίφασης μεταξύ των δύο αυτών κειμένων θα υπερισχύει το κείμενο από το αγγλικό πρωτότυπο.

3. Με τον παρόντα Νόμο κυρώνεται η Σύμβαση, στην οποία το Υπουργικό Συμβούλιο, με την Απόφασή του αρ. 26.815 και ημερομηνία 27 Φεβρουαρίου 1986, αποφάσισε όπως η Κυπριακή Δημοκρατία καταστεί Συμβαλλόμενο Μέρος. Κύρωση της Σύμβασης.

ΠΙΝΑΚΑΣ

(Άρθρο 2)

ΜΕΡΟΣ Ι

CONVENTION

FOR THE PROTECTION OF THE ARCHITECTURAL HERITAGE OF EUROPE

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members for the purpose, inter alia, of safeguarding and realising the ideals and principles which are their common heritage ;

Recognising that the architectural heritage constitutes an irreplaceable expression of the richness and diversity of Europe's cultural heritage, bears inestimable witness to our past and is a common heritage of all Europeans ;

Having regard to the European Cultural Convention signed in Paris on 19 December 1954 and in particular to Article 1 thereof ;

Having regard to the European Charter of the Architectural Heritage adopted by the Committee of Ministers of the Council of Europe on 26 September 1975 and to Resolution (76) 28, adopted on 14 April 1976, concerning the adaptation of laws and regulations to the requirements of integrated conservation of the architectural heritage ;

Having regard to Recommendation 880 (1979) of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe on the conservation of the European architectural heritage ;

Having regard to Recommendation No. R (80) 16 of the Committee of Ministers to member States on the specialised training of architects, town planners, civil engineers and landscape designers, and to Recommendation No. R (81) 13 of the Committee of Ministers, adopted on 1 July 1981, on action in aid of certain declining craft trades in the context of the craft activity ;

Recalling the importance of handing down to future generations a system of cultural references, improving the urban and rural environment and thereby fostering the economic, social and cultural development of States and regions ;

Acknowledging the importance of reaching agreement on the main thrust of a common policy for the conservation and enhancement of the architectural heritage,

Have agreed as follows :

DEFINITION OF THE ARCHITECTURAL HERITAGE

Article 1

For the purposes of this Convention, the expression "architectural heritage" shall be considered to comprise the following permanent properties :

1. Monuments : all buildings and structures of conspicuous historical, archaeological, artistic, scientific, social or technical interest, including their fixtures and fittings ;
2. Groups of buildings : homogeneous groups of urban or rural buildings conspicuous for their historical, archaeological, artistic, scientific, social or technical interest which are sufficiently coherent to form topographically definable units ;
3. Sites : the combined works of man and nature, being areas which are partially built upon and sufficiently distinctive and homogeneous to be topographically definable and are of conspicuous historical, archaeological, artistic, scientific, social or technical interest.

IDENTIFICATION OF PROPERTIES TO BE PROTECTED

Article 2

For the purpose of precise identification of the monuments, groups of buildings and sites to be protected, each Party undertakes to maintain inventories and in the event of threats to the properties concerned, to prepare appropriate documentation at the earliest opportunity.

STATUTORY PROTECTION PROCEDURES

Article 3

Each Party undertakes :

1. to take statutory measures to protect the architectural heritage ;
2. within the framework of such measures and by means specific to each State or region, to make provision for the protection of monuments, groups of buildings and sites.

Article 4

Each Party undertakes :

1. to implement appropriate supervision and authorisation procedures as required by the legal protection of the properties in question ;
2. to prevent the disfigurement, dilapidation or demolition of protected properties. To this end, each Party undertakes to introduce, if it has not already done so, legislation which :
 - a. requires the submission to a competent authority of any scheme for the demolition or alteration of monuments which are already protected, or in respect of which protection proceedings have been instituted, as well as any scheme affecting their surroundings ;
 - b. requires the submission to a competent authority of any scheme affecting a group of buildings or a part thereof or a site which involves
 - demolition of buildings
 - the erection of new buildings
 - substantial alterations which impair the character of the buildings or the site ;
 - c. permits public authorities to require the owner of a protected property to carry out work or to carry out such work itself if the owner fails to do so ;
 - d. allows compulsory purchase of a protected property.

Article 5

Each Party undertakes to prohibit the removal, in whole or in part, of any protected monument, except where the material safeguarding of such monuments makes removal imperative. In these circumstances the competent authority shall take the necessary precautions for its dismantling, transfer and reinstatement at a suitable location.

ANCILLARY MEASURES

Article 6

Each Party undertakes :

1. to provide financial support by the public authorities for maintaining and restoring the architectural heritage on its territory, in accordance with the national, regional and local competence and within the limitations of the budgets available ;

2. to resort, if necessary, to fiscal measures to facilitate the conservation of this heritage ;
3. to encourage private initiatives for maintaining and restoring the architectural heritage.

Article 7

In the surroundings of monuments, within groups of buildings and within sites, each Party undertakes to promote measures for the general enhancement of the environment.

Article 8

With a view to limiting the risks of the physical deterioration of the architectural heritage, each Party undertakes :

1. to support scientific research for identifying and analysing the harmful effects of pollution and for defining ways and means to reduce or eradicate these effects ;
2. to take into consideration the special problems of conservation of the architectural heritage in anti-pollution policies.

SANCTIONS

Article 9

Each Party undertakes to ensure within the power available to it that infringements of the law protecting the architectural heritage are met with a relevant and adequate response by the competent authority. This response may in appropriate circumstances entail an obligation on the offender to demolish a newly erected building which fails to comply with the requirements or to restore a protected property to its former condition.

CONSERVATION POLICIES

Article 10

Each Party undertakes to adopt integrated conservation policies which :

1. include the protection of the architectural heritage as an essential town and country planning objective and ensure that this requirement is taken into account at all stages both in the drawing up of development plans and in the procedures for authorising work ;
2. promote programmes for the restoration and maintenance of the architectural heritage ;
3. make the conservation, promotion and enhancement of the architectural heritage a major feature of cultural, environmental and planning policies ;
4. facilitate whenever possible in the town and country planning process the conservation and use of certain buildings whose intrinsic importance would not warrant protection within the meaning of Article 3, paragraph 1, of this Convention but which are of interest from the point of view of their setting in the urban or rural environment and of the quality of life ;
5. foster, as being essential to the future of the architectural heritage, the application and development of traditional skills and materials.

Article 11

Due regard being had to the architectural and historical character of the heritage, each Party undertakes to foster :

- the use of protected properties in the light of the needs of contemporary life ;
- the adaptation when appropriate of old buildings for new uses.

Article 12

While recognising the value of permitting public access to protected properties, each Party undertakes to take such action as may be necessary to ensure that the consequences of permitting this access, especially any structural development, do not adversely affect the architectural and historical character of such properties and their surroundings.

Article 13

In order to facilitate the implementation of these policies, each Party undertakes to foster, within its own political and administrative structure, effective co-operation at all levels between conservation, cultural, environmental and planning activities.

PARTICIPATION AND ASSOCIATIONS

Article 14

With a view to widening the impact of public authority measures for the identification, protection, restoration, maintenance, management and promotion of the architectural heritage, each Party undertakes :

1. to establish in the various stages of the decision-making process, appropriate machinery for the supply of information, consultation and co-operation between the State, the regional and local authorities, cultural institutions and associations, and the public ;
2. to foster the development of sponsorship and of non-profit-making associations working in this field.

INFORMATION AND TRAINING

Article 15

Each Party undertakes :

1. to develop public awareness of the value of conserving the architectural heritage, both as an element of cultural identity and as a source of inspiration and creativity for present and future generations ;
2. to this end, to promote policies for disseminating information and fostering increased awareness, especially by the use of modern communication and promotion techniques, aimed in particular :
 - a. at awakening or increasing public interest, as from school-age, in the protection of the heritage, the quality of the built environment and architecture ;
 - b. at demonstrating the unity of the cultural heritage and the links that exist between architecture, the arts, popular traditions and ways of life at European, national and regional levels alike.

Article 16

Each Party undertakes to promote training in the various occupations and craft trades involved in the conservation of the architectural heritage.

EUROPEAN CO-ORDINATION OF CONSERVATION POLICIES

Article 17

The Parties undertake to exchange information on their conservation policies concerning such matters as :

1. the methods to be adopted for the survey, protection and conservation of properties having regard to historic developments and to any increase in the number of properties concerned ;
2. the ways in which the need to protect the architectural heritage can best be reconciled with the needs of contemporary economic, social and cultural activities ;
3. the possibilities afforded by new technologies for identifying and recording the architectural heritage and combating the deterioration of materials as well as in the fields of scientific research, restoration work and methods of managing and promoting the heritage ;
4. ways of promoting architectural creation as our age's contribution to the European heritage.

Article 18

The Parties undertake to afford, whenever necessary, mutual technical assistance in the form of exchanges of experience and of experts in the conservation of the architectural heritage.

Article 19

The Parties undertake, within the framework of the relevant national legislation, or the international agreements, to encourage European exchanges of specialists in the conservation of the architectural heritage, including those responsible for further training.

Article 20

For the purposes of this Convention, a Committee of experts set up by the Committee of Ministers of the Council of Europe pursuant to Article 17 of the Statute of the Council of Europe shall monitor the application of the Convention and in particular :

1. report periodically to the Committee of Ministers of the Council of Europe on the situation of architectural heritage conservation policies in the States Parties to the Convention, on the implementation of the principles embodied in the Convention and on its own activities ;
2. propose to the Committee of Ministers of the Council of Europe measures for the implementation of the Convention's provisions, such measures being deemed to include multi-lateral activities, revision or amendment of the Convention and public information about the purpose of the Convention ;
3. make recommendations to the Committee of Ministers of the Council of Europe regarding invitations to States which are not members of the Council of Europe to accede to this Convention.

Article 21

The provisions of this Convention shall not prejudice the application of such specific more favourable provisions concerning the protection of the properties described in Article 1 as are embodied in :

- the Convention for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of 16 November 1972 ;
- the European Convention on the Protection of the Archaeological Heritage of 6 May 1969.

FINAL CLAUSES

Article 22

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
2. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which three member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.
3. In respect of any member State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 23

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any State not a member of the Council and the European Economic Community to accede to this Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee.
2. In respect of any acceding State or, should it accede, the European Economic Community, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 24

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
2. Any State may at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 25

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it reserves the right not to comply, in whole or in part, with the provisions of Article 4, paragraphs c and d. No other reservations may be made.
2. Any Contracting State which has made a reservation under the preceding paragraph may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of

the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.

3. A Party which has made a reservation in respect of the provisions mentioned in paragraph 1 above may not claim the application of that provision by any other Party ; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

Article 26

1. Any Party may at any time denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 27

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, any State which has acceded to this Convention and the European Economic Community if it has acceded, of :

- a. any signature ;
- b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession ;
- c. any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 22, 23 and 24 ;
- d. any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Granada, this 3rd day of October 1985, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to any State or to the European Economic Community invited to accede to this Convention.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ
ΣΥΜΒΑΣΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Τα Κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, τα οποία υπογράφουν τη Σύμβαση αυτή,

θεωρώντας ότι ο σκοπός του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι η επίτευξη μεγαλύτερης ενότητας μεταξύ των μελών του προς το σκοπό, μεταξύ άλλων, της προστασίας και υλοποίησης των ιδεωδών και αρχών που αποτελούν την κοινή κληρονομιά τους·

Αναγνωρίζοντας ότι η αρχιτεκτονική κληρονομιά αποτελεί αναντικατάστατη έκφραση του πλούτου και της ποικιλίας της Ευρωπαϊκής πολιτιστικής κληρονομιάς, αποτελεί ανεκτίμητο μάρτυρα του παρελθόντος μας και είναι κοινή κληρονομιά όλων των Ευρωπαίων·

Έχοντας υπόψη την Ευρωπαϊκή Πολιτιστική Σύμβαση που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 19 Δεκεμβρίου 1954 και ιδιαίτερα το Άρθρο 1 αυτής·

Έχοντας υπόψη τον Ευρωπαϊκό Χάρτη της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς που υιοθετήθηκε από την εξ Υπουργών Επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης στις 26 Σεπτεμβρίου 1975 και την Απόφαση (76) 28, που υιοθετήθηκε στις 14 Απριλίου 1976, αναφορικά με την προσαρμογή των νόμων και κανονισμών προς τις απαιτήσεις μιας ολοκληρωμένης διατήρησης της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς·

Έχοντας υπόψη τη Σύσταση 880(1979) της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη διατήρηση της Ευρωπαϊκής αρχιτεκτονικής κληρονομιάς·

Έχοντας υπόψη τη Σύσταση Αρ. R. (80)16 της εξ Υπουργών Επιτροπής προς τα Κράτη-μέλη για την ειδική εκπαίδευση αρχιτεκτόνων, πολεοδόμων, πολιτικών μηχανικών και σχεδιαστών τοπίων, καθώς και τη Σύσταση Αρ. R (81)13 της εξ Υπουργών Επιτροπής, που υιοθετήθηκε την 1η Ιουλίου 1981, για τα μέτρα υπέρ ορισμένων φθινόντων χειροτεχνικών επαγγελμάτων στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων της χειροτεχνίας·

Έχοντας κατά νουν τη σπουδαιότητα της διαβίβασης στις μελλοντικές γενεές ενός συστήματος πολιτιστικών αναφορών, βελτιώνοντας το αστικό και αγροτικό περιβάλλον και με τον τρόπο αυτό υποστηρίζοντας την οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη Κρατών και περιοχών·

Αναγνωρίζοντας τη σπουδαιότητα της επίτευξης συμφωνίας πάνω στο βασικό προσανατολισμό μιας κοινής πολιτικής για τη διατήρηση και αναβάθμιση της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς.

Έχουν συμφωνήσει τα ακόλουθα:

ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής, η έκφραση "αρχιτεκτονική κληρονομιά" θεωρείται ότι περιλαμβάνει τις ακόλουθες ακίνητες ιδιοκτησίες:

1. Μνημεία: όλα τα κτίρια και οικοδομήματα αξιόλογου ιστορικού αρχαιολογικού, καλλιτεχνικού, επιστημονικού, κοινωνικού ή τεχνικού ενδιαφέροντος, περιλαμβανομένων των προσαρτημάτων και εξαρτημάτων τους·
2. Συγκροτήματα κτιρίων: ομοιογενή συγκροτήματα αστικών ή αγροτικών κτιρίων αξιόλογα για το ιστορικό, αρχαιολογικό, καλλιτεχνικό, επιστημονικό, κοινωνικό ή τεχνικό ενδιαφέρον τους, τα οποία είναι επαρκώς συνεχόμενα για να αποτελέσουν τοπογραφικά προσδιορισίμες μονάδες·
3. Τοπία: τα συνδυασμένα έργα του ανθρώπου και της φύσης, τα οποία είναι περιοχές μερικώς οικοδομηθείσες και επαρκώς ευδιάκριτες και ομοιογενείς για να καταστούν τοπογραφικά προσδιορισίμες και οι οποίες έχουν αξιόλογο ιστορικό, αρχαιολογικό, καλλιτεχνικό, επιστημονικό, κοινωνικό ή τεχνικό ενδιαφέρον.

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΕΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΩΝ

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς επακριβούς προσδιορισμού των προστατευτέων μνημείων, συγκροτημάτων κτιρίων και τοπίων, κάθε Μέρος αναλαμβάνει την υποχρέωση να τηρεί καταλόγους απογραφών και σε περίπτωση απειλών κατά των ενδιαφερομένων ιδιοκτησιών, να ετοιμάζει κατάλληλη γραπτή τεκμηρίωση το συντομότερο δυνατό.

ΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Άρθρο 3

Κάθε Μέρος αναλαμβάνει την υποχρέωση:

1. να λαμβάνει νομικά μέτρα προστασίας της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς -
2. μέσα στο πλαίσιο των μέτρων αυτών και με τρόπο προσιδιάζοντα στο κάθε Κράτος ή περιοχή, να μεριμνά για την προστασία μνημείων, συγκροτημάτων κτιρίων και τοπίων.

Άρθρο 4

Κάθε Μέρος αναλαμβάνει την υποχρέωση:

1. να εφαρμόζει κατάλληλο έλεγχο και διαδικασίες εξουσιοδοτήσεων, όπως απαιτεί η νομική προστασία των συγκεκριμένων ιδιοκτησιών -
2. να εμποδίζει την παραμόρφωση, ερείπωση ή κατεδάφιση προστατευόμενων ιδιοκτησιών. Για το σκοπό αυτό, κάθε Μέρος αναλαμβάνει την υποχρέωση να εισαγάγει, αν δεν το έχει ήδη πράξει, νομοθεσία η οποία -
 - (α) να απαιτεί την υποβολή σε αρμόδια αρχή κάθε σχεδίου για την κατεδάφιση ή μετατροπή μνημείων τα οποία προστατεύονται ήδη ή για τα οποία έχει κινηθεί η διαδικασία προστασίας, καθώς και κάθε σχεδίου που επηρεάζει το περιβάλλον τους -
 - (β) να απαιτεί την υποβολή σε αρμόδια αρχή κάθε σχεδίου που επηρεάζει συγκρότημα κτιρίων ή μέρος αυτού ή τοπίο, το οποίο συνεπάγεται:-
 - κατεδάφιση κτιρίων
 - ανέγερση νέων κτιρίων
 - ουσιώδεις μετατροπές που υποβαθμίζουν το χαρακτήρα των κτιρίων ή του τοπίου -
 - (γ) να επιτρέπει σε δημόσιες αρχές να απαλούν από τον ιδιοκτήτη της προστατευόμενης ιδιοκτησίας να εκτελέσει έργα ή να εκτελούν οι ίδιες τέτοια έργα, αν ο ιδιοκτήτης παραλείπει να το πράξει -
 - (δ) να επιτρέπει την αναγκαστική αγορά προστατευόμενης ιδιοκτησίας.

Άρθρο 5

Κάθε Μέρος αναλαμβάνει την υποχρέωση να απαγορεύει τη μετακίνηση, εξ ολοκλήρου ή μερικώς, οποιουδήποτε προστατευόμενου μνημείου, εκτός από τις περιπτώσεις όπου η πραγματική προστασία τέτοιων μνημείων επιτάσσει τη μετακίνησή τους. Στις περιπτώσεις αυτές η αρμόδια αρχή οφείλει να λαμβάνει τις αναγκαίες προφυλάξεις για την αποσυναρμολόγηση, μεταφορά και επανεγκατάστασή τους, σε κατάλληλη τοποθεσία.

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 6

Κάθε Μέρος αναλαμβάνει την υποχρέωση:

1. να παρέχει οικονομική βοήθεια, μέσω δημόσιων αρχών, για τη συντήρηση και αποκατάσταση της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς στην επικράτειά του, σύμφωνα με την εθνική, περιφερειακή ή τοπική αρμοδιότητά του και μέσα στα όρια των διαθέσιμων κονδυλίων του προϋπολογισμού του.
2. να προσφεύγει, αν είναι ανάγκη, σε δημοσιονομικά μέτρα για τη διευκόλυνση της διαφύλαξης της κληρονομιάς αυτής.
3. να ενθαρρύνει ιδιωτικές πρωτοβουλίες για τη συντήρηση και αποκατάσταση της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς.

Άρθρο 7

Κάθε Μέρος αναλαμβάνει την υποχρέωση να προωθεί μέτρα για τη γενική αναβάθμιση του περιβάλλοντος στους χώρους που περιβάλλουν μνημεία, συγκροτήματα κτιρίων και τοπία.

Άρθρο 8

Με σκοπό τον περιορισμό των κινδύνων της φυσικής φθοράς της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, κάθε Μέρος αναλαμβάνει την υποχρέωση:

1. να υποστηρίζει την επιστημονική έρευνα για την εξακρίβωση και ανάλυση των επιβλαβών συνεπειών της ρύπανσης και τον προσδιορισμό τρόπων και μέσων μείωσης ή εξάλειψης των συνεπειών αυτών.

2. να λαμβάνει υπόψη τα ειδικά προβλήματα διατήρησης της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς στη διαμόρφωση πολιτικής κατά της ρύπανσης.

ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Άρθρο 9

Κάθε Μέρος αναλαμβάνει την υποχρέωση να διασφαλίζει, μέσα στα όρια των εξουσιών που διαθέτει, ότι παραβάσεις του νόμου που προστατεύει την αρχιτεκτονική κληρονομιά θα τυγχάνουν σχετικής και επαρκούς αντιμετώπισης από την αρμόδια αρχή. Η αντιμετώπιση αυτή μπορεί σε κατάλληλες περιπτώσεις να συνεπάγεται την υποχρέωση του παραβάτη να κατεδαφίσει ένα νεοανεγειρόμενο κτίριο, το οποίο δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις, ή να αποκαταστήσει μια προστατευόμενη περιοχή στην προηγούμενη της κατάσταση.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΦΥΛΑΞΗ

Άρθρο 10

Κάθε Μέρος αναλαμβάνει την υποχρέωση να υιοθετήσει ολοκληρωμένη πολιτική διατήρησης, η οποία:

1. να περιλαμβάνει την προστασία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς ως βασικού πολεοδομικού και χωροταξικού στόχου και να εξασφαλίζει ότι η απαίτηση αυτή λαμβάνεται υπόψη σ' όλα τα στάδια, τόσο στην εκπόνηση αναπτυξιακών σχεδίων όσο και στις διαδικασίες για την ανάθεση των εργασιών.
2. να προωθεί προγράμματα αποκατάστασης και συντήρησης της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς.
3. να καθιστά τη διατήρηση, προαγωγή και αναβάθμιση της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς ένα σημαντικό χαρακτηριστικό της πολιτιστικής, περιβαλλοντικής, πολεοδομικής και χωροταξικής πολιτικής.
4. να διευκολύνει, εφόσον είναι δυνατό, στο πλαίσιο της πολεοδομικής και χωροταξικής διαδικασίας, τη διατήρηση και χρησιμοποίηση ορισμένων κτιρίων των οποίων η ενδογενής σπουδαιότητα δεν δικαιολογεί προστασία κατά την έννοια της παραγράφου 1 του Άρθρου 3, της Σύμβασης αυτής, αλλά τα οποία έχουν ενδιαφέρον από την άποψη της θέσης τους στο αστικό ή αγροτικό περιβάλλον και της ποιότητας της ζωής.

5. να ευνοεί, ως ουσιαστικό χαρακτηριστικό της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, την εφαρμογή και ανάπτυξη παραδοσιακών τεχνών και υλικών.

Άρθρο 11

Λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τον αρχιτεκτονικό και ιστορικό χαρακτήρα της κληρονομιάς, κάθε Μέρος αναλαμβάνει την υποχρέωση να ευνοεί:-

- τη χρησιμοποίηση προστατευμένων ιδιοκτησιών, υπό το φως αναγκών της σύγχρονης ζωής·
- την προσαρμογή, όταν αρμόζει, παλαιών κτιρίων για καινούργιες χρήσεις.

Άρθρο 12

Αναγνωρίζοντας παράλληλα την αξία της διευκόλυνσης επισκέψεων του κοινού σε προστατευόμενες ιδιοκτησίες, κάθε Κράτος αναλαμβάνει την υποχρέωση να λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο, ώστε να διασφαλίζει ότι οι συνέπειες της διευκόλυνσης αυτής, και ιδιαίτερα οποιασδήποτε οικοδομικής ανάπτυξης, να μην επηρεάζουν αρνητικά τον αρχιτεκτονικό και ιστορικό χαρακτήρα των ιδιοκτησιών αυτών και του χώρου που τις περιβάλλει.

Άρθρο 13

Για τη διευκόλυνση της υλοποίησης της πολιτικής αυτής κάθε Μέρος αναλαμβάνει να ευνοεί, μέσα στο πλαίσιο της δικής του πολιτικής και διοικητικής διάρθρωσης, αποτελεσματική συνεργασία σ' όλα τα επίπεδα των υπηρεσιών που είναι υπεύθυνες για τη διατήρηση, την πολιτιστική δραστηριότητα, το περιβάλλον, την πολεοδομία και τη χωροταξία.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΑΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

Άρθρο 14

Με σκοπό τη διεύρυνση της επίδρασης των μέτρων δημόσιων αρχών για τον προσδιορισμό, την προστασία, την αποκατάσταση, τη συντήρηση, τη διαχείριση και την προαγωγή της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, κάθε Μέρος αναλαμβάνει:

1. να καθιερώσει στα διάφορα στάδια της διαδικασίας λήψης αποφάσεων, κατάλληλο μηχανισμό για την παροχή πληροφοριών, διεξαγωγή διαβουλεύσεων και συνεργασία μεταξύ του Κράτους, των περιφερειακών και τοπικών αρχών, των πολιτιστικών ιδρυμάτων και συνδέσμων, και του κοινού·
2. να ευνοεί την ανάπτυξη της προστασίας και οικονομικής υποστήριξης (SPONSORSHIP) καθώς και των μη κερδοσκοπικών συνδέσμων που ασχολούνται με το θέμα αυτό.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Κάθε Μέρος αναλαμβάνει:

1. να αναπτύξει τη δημόσια επαγρύπνηση για τη σημασία της διατήρησης της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, τόσο ενός στοιχείου της πολιτιστικής ταυτότητας όσο και ως πηγής έμπνευσης και δημιουργικότητας για τις σημερινές και μελλοντικές γενιές·
2. για το σκοπό αυτό, να προωθεί πολιτική διάδοσης πληροφοριών και ενίσχυσης της επαγρύπνησης ιδιαίτερα με τη χρησιμοποίηση σύγχρονων μέσων και μεθόδων επικοινωνίας και διαφώτισης, ιδιαίτερα με σκοπό:
 - α. την αφύπνιση ή αύξηση του δημόσιου ενδιαφέροντος από της σχολικής ηλικίας, για την προστασία της κληρονομιάς, της ποιότητας του οικοδομημένου περιβάλλοντος και της αρχιτεκτονικής·
 - β. την απόδειξη της ενότητας της πολιτιστικής κληρονομιάς και των δεσμών που υπάρχουν μεταξύ της αρχιτεκτονικής, των τεχνών, των λαϊκών παραδόσεων και του τρόπου ζωής που υπάρχουν κατά τον ίδιο τρόπο στα Ευρωπαϊκά, εθνικά και τοπικά επίπεδα.

Άρθρο 16

Κάθε Μέρος αναλαμβάνει να προωθεί την εκπαίδευση στα διάφορα επαγγέλματα και βιοτεχνίες, που συμβάλλουν στη διατήρηση της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ

Άρθρο 17

Τα μέρη αναλαμβάνουν να ανταλλάσσουν πληροφορίες για την πολιτική διατήρησης αναφορικά με θέματα όπως:

1. τις μεθόδους που πρόκειται να υιοθετήσουν για την επιθεώρηση, προστασία και διατήρηση ιδιοκτησιών, λαμβάνοντας υπόψη τις ιστορικές εξελίξεις και οποιαδήποτε αύξηση του αριθμού των εμπλεκόμενων ιδιοκτησιών·

2. τους τρόπους με τους οποίους η ανάγκη προστασίας της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς μπορεί καλύτερα να συμβιβασθεί με τις ανάγκες σύγχρονων οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων·

3. τις δυνατότητες που προσφέρει η νέα τεχνολογία στον προσδιορισμό και καταγραφή της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς και στην αντιμετώπιση της φθοράς των υλικών, καθώς και στους τομείς της επιστημονικής έρευνας, εργασιών αποκατάστασης και μεθόδων διαχείρισης και βελτίωσης της κληρονομιάς·

4. τους τρόπους προώθησης της αρχιτεκτονικής δημιουργίας ως συνεισφοράς της εποχής μας στην ευρωπαϊκή κληρονομιά.

Άρθρο 18

Τα Μέρη αναλαμβάνουν να παρέχουν, οποτεδήποτε είναι αναγκαίο, αμοιβαία τεχνική βοήθεια υπό μορφή ανταλλαγής εμπειριών και εμπειρογνωμόνων για τη διατήρηση της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς.

Άρθρο 19

Τα Μέρη αναλαμβάνουν, μέσα στα πλαίσια της σχετικής εσωτερικής τους νομοθεσίας ή των διεθνών συμφωνιών, να ενθαρρύνουν Ευρωπαϊκές ανταλλαγές ειδικών για τη διατήρηση της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, περιλαμβανομένων και των αρμοδίων για περαιτέρω επιμόρφωση.

Άρθρο 20

Για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής, Επιτροπή εμπειρογνωμόνων καθιερυομένη από την εξ Υπουργών Επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης, σύμφωνα με το Άρθρο 17 του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης, θέλει παρακολουθεί την εφαρμογή της Σύμβασης και ιδιαίτερα:

1. υποβάλλει κατά διαστήματα στην εξ Υπουργών Επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης έκθεση για την κατάσταση σχετικά με την πολιτική διατήρησης της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς στα Κράτη Μέρη της Σύμβασης, την υλοποίηση των αρχών που περιέχονται στη Σύμβαση και τις δραστηριότητές της·

2. προτείνει στην εξ Υπουργών Επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης μέτρα για την υλοποίηση των διατάξεων της Σύμβασης, τα οποία θα θεωρούνται ότι περιλαμβάνουν πολύπλευρες δραστηριότητες, αναθεώρηση ή τροποποίηση της Σύμβασης και δημόσια πληροφόρηση των αοοπών της Σύμβασης·

3. προβαίνει σε συστάσεις στην εξ Υπουργών Επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης αναφορικά με προσκλήσεις Κρατών, που δεν είναι μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, να προσχωρήσουν στη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 21

Οι διατάξεις της Σύμβασης αυτής δεν θα επηρεάζουν αρνητικά την εφαρμογή των ειδικών και ευμενέστερων διατάξεων αναφορικά με την προστασία ιδιοκτησιών, που περιγράφονται στο Άρθρο 1, οι οποίες ενσωματώνονται:

- στη Σύμβαση για την Προστασία της Παγκόσμιας Πολιτιστικής και Φυσικής Κληρονομιάς της 16ης Νοεμβρίου 1972·
- στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία της Αρχαιολογικής Κληρονομιάς της 6ης Μαΐου 1969.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 22

1. Η Σύμβαση αυτή είναι ανοικτή για υπογραφή από τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης. Υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Τα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
2. Η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή μιας περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία κατά την οποία τρία Κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης έχουν εκφράσει τη συγκατάθεσή τους να δεσμευθούν από τη Σύμβαση, σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.
3. Αναφορικά με οποιοδήποτε Κράτος-μέλος το οποίο μεταγενέστερα εκφράζει τη συγκατάθεσή του να δεσμευθεί από αυτή, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή μιας περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία της κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης.

Άρθρο 23

1. Μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής, η εξ Υπουργών Επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης μπορεί να καλέσει οποιοδήποτε Κράτος μη μέλος του Συμβουλίου και την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα όπως προσχωρήσουν στη Σύμβαση με απόφαση λαμβανόμενη με την πλειοψηφία που προβλέπει το Άρθρο 20.δ του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης και με την ομόφωνη ψήφο των αντιπροσώπων των Συμβαλλόμενων Κρατών, που δικαιούνται να παρακάθονται στην Επιτροπή.
2. Αναφορικά με κάθε Κράτος που προσχωρεί, ή αν προσχωρήσει η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή μιας περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου προσχώρησης στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 24

1. Κάθε Κράτος μπορεί, κατά το χρόνο της υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να καθορίσει την επικράτεια ή τις επικράτειες στις οποίες η Σύμβαση αυτή θα εφαρμόζεται.
2. Κάθε Κράτος μπορεί σε μεταγενέστερη ημερομηνία, με δήλωσή του που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να επεκτείνει την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής σ' οποιαδήποτε άλλη επικράτεια που καθορίζεται στη δήλωση. Αναφορικά με την επικράτεια αυτή, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή μιας περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία παραλαβής της δήλωσης αυτής από το Γενικό Γραμματέα.
3. Κάθε δήλωση που γίνεται δυνάμει των δύο προηγούμενων παραγράφων μπορεί, αναφορικά με οποιαδήποτε επικράτεια που καθορίζεται σε τέτοια δήλωση, να ανακληθεί με γνωστοποίηση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα. Η ανάκληση καθίσταται αποτελεσματική την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή μιας περιόδου έξι μηνών μετά την ημερομηνία παραλαβής της γνωστοποίησης αυτής από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 25

1. Κάθε Κράτος μπορεί, κατά το χρόνο της υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης να δηλώσει ότι επιφυλάσσει το δικαίωμα να μη συμμορφώνεται, εξ ολοκλήρου ή μερικώς, με τις διατάξεις του Άρθρου 4, παράγραφοι (γ) και (δ). Καμιά άλλη επιφύλαξη δεν μπορεί να διατυπωθεί.
2. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο έχει διατυπώσει επιφύλαξη δυνάμει της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να την ανακαλέσει, εξ ολοκλήρου ή μερικώς, με γνωστοποίησή του απευθυνόμενη στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η ανάκληση τίθεται σε ισχύ κατά την ημερομηνία παραλαβής της γνωστοποίησης αυτής από το Γενικό Γραμματέα.
3. Μέρος το οποίο έχει διατυπώσει επιφύλαξη αναφορικά με τις διατάξεις που αναφέρονται στην πιο πάνω παράγραφο (1) δεν μπορεί να απαιτεί την εφαρμογή της διάταξης αυτής από οποιοδήποτε άλλο μέρος· μπορεί, όμως, αν η επιφύλαξή του είναι μερική ή υπό όρους, να απαιτήσει την εφαρμογή της διάταξης αυτής στην ίδια έκταση που το ίδιο την έχει αποδεχθεί.

Άρθρο 26

1. Κάθε Μέρος μπορεί οποτεδήποτε να καταγγείλει τη Σύμβαση αυτή με γνωστοποίηση απευθυνόμενη στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

2. Η καταγγελία αυτή λαμβάνει ισχύ την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί την εκκνοή μιας περιόδου έξι μηνών μετά την ημερομηνία παραλαβής της γνωστοποίησης αυτής από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 27

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης γνωστοποιεί στα Κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, σε κάθε Κράτος που έχει προσχωρήσει στη Σύμβαση αυτή και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, εφόσον αυτή θα έχει προσχωρήσει:

- α. κάθε υπογραφή·
- β. την κατάθεση κάθε εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης·
- γ. κάθε ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης αυτής, σύμφωνα με τα Άρθρα 22, 23 και 24·
- δ. κάθε άλλη πράξη, γνωστοποίηση ή ανακοίνωση σχετική με τη Σύμβαση αυτή.

Σε μαρτυρία των πιο πάνω οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό το σκοπό, έχουν υπογράψει τη Σύμβαση αυτή.

Έγινε στη Γρανάδα στις 3 Οκτωβρίου 1985, στα αγγλικά και γαλλικά, και των δύο αυτών κειμένων εξ ίσου αυθεντικών, σε ένα και μόνο αντίγραφο που θα κατατεθεί στο αρχείο του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα διαβιβάσει πιστοποιημένα αντίγραφα στο κάθε Κράτος-μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης και σε κάθε Κράτος ή στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, που προσκλήθηκαν να προσχωρήσουν στη Σύμβαση.